

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 :
L 84:1 - 91**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste.

Tack för brev!

Det var lustigt, att du skrev, att du inte skulle bli obehagligt berörd om jag skrev om Polhem. Jag hade verkligen drivit hela planen ut tankarna, men bara för att du skrev om orden Rans förelagset tillbaks med all sin styrka och jag kunde knappast svara på hela maten. Vad betyder nu detta? Du har förtäts mitt i alla dessa städer och på samma gång orätt. Jag uting annat betyder något än att man får fatta i ett ämne, om man utskär och som på samma gång är så mildt, att det betar en en delaktighet. Men jag får lov att vänta och se om detta är en sann Märsk eller bara en övergående förtjusning.

Jag nämder jag säger och Tor Pajaz. Du nämner bestämt inte att minna minnaren Lina eller skriva, då du nämner ut till Pär. Yäres är så kärlik, så vacker, så lovande. Man kan bara gå ut i luften och njutta. Det vill säga jag gör inte detta. Jag arbetar rätt skript, men jag ville gärna det, om jag inte vänta att det skulle strappa sig gynnigt om jag inte arbetade medan jag var ensam. Så har jag utskutet färdigt till Juttaniten och till en annan novell, som Sigrid Lejauhuus har fått mig om för en kalender, som man ej älskar utsejra.

Tor Pajaz var en fin och älskvärd poesi. Jag blev förvånad, då jag såg att den var av Franzen, som var en av min ungdoms Märsk författare, men som jag nu trodde var glömd. Jag ha ni författare en Kalossal nppgift just i detta att göra våra nationer om inte älskade så åtminstone

helt som ett afvändande sig.

färslidda och respektserade av andra folk. Det är ju inte detta man tänker på, då man skriver, men en god bok verkbar detta, och jag tror, att det är en oöfverhörd betydelse. Därför är det något att dessa böcker ha haft förfälggaratur i Tyskland och Danmark. De skulle gärna gått för Sverige. Jag tror nog, att Bannier måste öfverge sitt tyska projekt. Det var omöjligt att tänka, att tyska skulle täla något sådant. Det hela vittnade för mig om den minsta afkunnigheten om den tyska affärs-ännolans afkunnigheten. Jag tror tillt försäk, att han någont, men han ville väl så oerhört gärna. Man får att återkomma till den Pöfars så tycker jag att det är ängsligt när så oerhörda hemförändran inte kunnas av framgång. Det är som om kunnatse då blir litet meningslös och denna som livet, men det är bakom undan.

Naturligen har alla tankar varit hos de döde denna nästa vecka. Det var något gripande över den dunska kungens begravning, det var ju bara en tillfällighet, men genom motståndet mot kungligheters vanliga glans blev det så rörande. Jag måste gråta när jag läste drottningens text. Däromat har jag inte gråtit över något som sagt om Strindberg, men inte heller Runt mig retad över något. Jag tycker, att man måste framhålla sin hyllning åt en så utomordentlig begåvning. Det var väl en enda av första rang, men inhöljd i ett allför snart känd. Jag vet inte om det så mycket var yttre olyckor, som tillstötta, som hade felat. Jag tror nog, att det var den icke elskarmorier, den arätta blandningen, en gränslös talang hos en ämbällig, lättretlig, kunnig och oberoende karakter, som hade felat. Jag har aldrig njutit av honom som den, som du ser på det, men naturligtvis har jag alltid insett att felat låg hos mig. Litterärt var han väl en skick och kunnade man hans nöjd njöta att på gå

En intressant afkunnighet på affären. Det är mest mygeln som varit så förhållande till den.